

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Thordai Lajos

Idő

"1942"

Személy

Forrás:

Ujság

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Közp. nyomt

Hirtelen meghalt az utcán Thordai Lajos dr. nyug. fővárosi tanácsnok

Szombat délután a Régiposta-utca 7. számú ház előtt összeesett egy jólöltözött idősebb férfi. Nyomban kihívták a mentőket, akik azonban már csak a halálát állapíthatták meg. Kiderült, hogy az elhunyt Marosvásárhelyi Thordai Lajos dr. hatvan-kétéves nyugalmazott fővárosi tanácsnok, a II. kerület volt előjárója, aki a Gelléri-hegyen a Szirtes-ut 5/a számú házban lakott. Thordai Lajos dr. szombaton ebéd után sétára indult a városba és amikor a Régiposta-utcaba ért, hirtelen a szívéhez kapott, rosszul lett, s anélkül, hogy eszméletét visszanyerte volna, meghalt. Szívszélhűdés okozta a halálát.

Thordai tanácsnok 1938 márciusában ment 33 évi szolgálat után nyugalmába. Négy évet töltött a budai kerületi előjáróságon, ahol igazán népszerű volt. Előbb a Belvárosban, majd Kőbányán működött mint kerületi előjáróhelyettes. A X. kerületi előjáróságról került Budára. Annak idején egészségének helyreállítása céljából ment szabadságra és 1938 őszén nyugdíjazását kérte. Távozásakor éppen az *Ujság* munkatársának mondotta el, hogy amikor elfoglalta hivatalát a II. kerület élén, rettenetesen leromlott állapotban találta az előjáróságot. Hiába sürgette a teljes renováláshoz szükséges nagyobb összeget. Kapott valamit, de ez kevés volt. Szeretettel és nagy igyekezettel látott hozzá az előjárósági székhez

rendbehozásához. Levetette az épületről a málldadozó vakolatot, mire a leggyönyörűbb barokk és római stukkó került elő. Szerinte vétek lett volna mindezt nem konzerválni. Ekkor támadt az a gondolata, hogy a tisztviselők eljárási díjainak egy részéből valósítja meg a renoválási és butorhelyreállítási akciót. Ilyen eljárási díj tulajdonképpen csak az előjárónak és helyettesének járt. Thordai tanácsnok azonban minden hónapban beállított három segéd-fogalmazót, akik ilyenformán személyenként és havonként 60–80 pengő jövedelemhez jutottak. 30–40 pengőt megkaptak, a jövedelmük másik felét pedig beszolgáltatták az előjárónak.

Ebből vette azután ő a szőnyegeket, butorokat, ebből hozatta rendbe a régi szekrényeket, asztalokat, rakatta ki keramittal a lépcsőházat, kőlapokkal a kisebb helyiségeket, parkettával a szobákat és ugyancsak ebből az összegből helyeztette a falba a villanydrótokat. Mint ő maga mondotta, iparkodott az egész előjáróságot világvárosi hivatal nivójára emelni. A munkálatok és vásárlások kifizetése után megmaradt összeget pedig kiosztotta a legszegényebb tisztviselők között. Többen azonban utólag bepanaszolták, a polgármester vizsgálatot is indított, de a vizsgálóbizottság számlákból és egyéb

adatokból megállapította, hogy a beszerzett áru többet ér, mint amibe akkoriban került. száznyomdája 1941 — 9086

Jószándéku elgondolását félremagyarázták, ennek lett a következménye az, hogy szolgálati idejének letelte előtt szabadságolását, majd nyugdíjazását kérte. „Mindenesetre nagyon szomorú — mondotta akkoriban —, mert nem így gondoltam. Csak jól és szépet akartam...” Csalódottan, lelki válság közepette távozott a kerületi előjáróság éléről, amelyet szípeni, diszíteni akart a maga és kollégái jövedelméből. Azóta csendesesen, visszavonultan élt ez a szépért, finom holmikért lelkesedő főtisztviselő, míg most igen elszomorító körülmények között, imádott Budapestjének utcáján érte utól a halál.